Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 8. septembra 2016 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii — Smernica 2003/87/ES — Článok 10a — Metodika bezodplatného prideľovania kvót — Výpočet jednotného medziodvetvového korekčného faktora — Rozhodnutie 2013/448/EÚ — Článok 4 — Príloha II — Platnosť — Určenie produktového referenčného štandardu pre horúci kov — Rozhodnutie 2011/278/EÚ — Príloha I — Platnosť — Článok 3 písm. c) — Článok 7 — Článok 10 ods. 1 až 3 a 8 — Príloha IV — Bezodplatné prideľovanie kvót na spotrebu a vývoz tepla — Merateľné teplo vyvážané do súkromných domácností — Zákaz dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót“

Vo veci C-180/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Nacka Tingsrätt – Mark- och miljödomstolen (senát prvostupňového súdu v Nacke, príslušný pre oblasť nehnuteľností a životného prostredia, Švédsko) zo 16. apríla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 21. apríla 2015, ktorý súvisí s konaním:

Borealis AB,

Kubikenborg Aluminum AB,

Yara AB,

SSAB EMEA AB,

Lulekraft AB,

Värmevärden i Nynäshamn AB,

Cementa AB,

Höganäs Sweden AB

proti

Naturvårdsverket,

SÚDNY DVOR (šiesta komora)

v zložení: predseda šiestej komory A. Arabadžiev, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca) a E. Regan,

generálna advokátka: E. Sharpston,

* Jazyk konania: švédčina.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Borealis AB, Kubikenborg Aluminum AB a Yara AB, v zastúpení: M. Tagaeus, advokat, a J. Nilsson, jur. kand.,

— SSAB EMEA AB a Lulekraft AB, v zastúpení: R. Setterlid, advokat,

— Värmevärden i Nynäshamn AB, v zastúpení: M. Hägglöf, advokat,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,

— holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman a C. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: E. White a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Johansson, advokat,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka po prvé platnosti článku 15 ods. 3 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1), po druhé platnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, 2013, s. 27), po tretie výkladu článku 10a ods. 1, 2, 4 a 5 smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63) (ďalej len „smernica 2003/87“), a napokon výkladu článku 3 písm. c) a článku 10 ods. 3 a 8, ako aj prílohy IV rozhodnutia 2011/278.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi viacerými prevádzkovateľmi zariadení, ktoré produkujú skleníkové plyny, a to konkrétne medzi spoločnosťami Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB a Höganäs Sweden AB na jednej strane a Naturvårdsverket (Agentúra na ochranu životného prostredia, Švédsko) na druhej strane vo veci zákonnosti rozhodnutia, ktoré prijala táto agentúra 21. novembra 2013 (ďalej len „rozhodnutie z 21. novembra 2013“) v súvislosti s konečným pridelením emisných kvót skleníkových plynov (ďalej len „kvóty“) na obdobie od roku 2013 do roku 2020 po tom, čo bol uplatnený jednotný medziodvetvový korekčný faktor podľa článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 (ďalej len „korekčný faktor“).

Právny rámec

Smernica 2003/87

3 Článok 1 smernice 2003/87 stanovuje:

„Táto smernica zriaďuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve (ďalej len ‚systém spoločenstva‘) na podporu znižovania emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom.

Táto smernica zároveň ustanovuje, že je potrebné znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom prispieť k takým úrovniam zníženia, ktoré sa z vedeckého hľadiska považujú za nevyhnutné na zabránenie nebezpečnej zmeny klímy.

…“

4 Článok 3 uvedenej smernice znie:

„Na účely tejto smernice sa používajú tieto definície:

a) ‚kvóta‘ znamená kvótu oprávňujúcu vypustiť jednu tonu ekvivalentu oxidu uhličitého počas určitej doby, ktoré je platné len na účely plnenia požiadaviek tejto smernice a ktoré je prenosné v súlade s ustanoveniami tejto smernice;

b) ‚emisie‘ znamenajú uvoľňovanie skleníkových plynov do atmosféry zo zdrojov v zariadení alebo uvoľňovanie plynov z lietadla vykonávajúceho leteckú činnosť uvedenú v prílohe I, ktoré boli špecifikované v súvislosti s touto činnosťou;

…

e) ‚zariadenie‘ znamená stacionárnu technologickú jednotku, kde sa uskutočňuje jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a akákoľvek iná priamo súvisiaca činnosť, ktorá má technické spojenie s činnosťami vykonávanými v danej prevádzkarni a ktorá by mohla mať vplyv na emisie a znečisťovanie;

…

f) ‚prevádzkovateľ‘ znamená osobu, ktorá prevádzkuje alebo riadi zariadenie, alebo ktorej je delegovaná rozhodujúca hospodárska právomoc nad technickým fungovaním zariadenia, v prípadoch ak to ustanovujú vnútroštátne právne predpisy[;]

…

t) ‚spaľovanie‘ je každá oxidácia palív bez ohľadu na to, akým spôsobom sa využíva teplo, elektrická alebo mechanická energia, ktoré boli vyrobené v tomto procese, a ostatné priamo s tým spojené činnosti vrátane mokrého čistenia odpadového plynu;

u) ‚výrobca elektrickej energie‘ je zariadenie, ktoré 1. januára 2005 alebo po tomto dátume vyrábalo elektrickú energiu na predaj tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva žiadna činnosť uvedená v prílohe I okrem ‚spaľovania palív‘.“

5 Článok 10a smernice 2003/87, nazvaný „Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania platné v celom Spoločenstve“, stanovuje:

„1. Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na prideľovanie kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 12 vrátane akýchkoľvek potrebných ustanovení na harmonizované uplatňovanie odseku 19.

…

Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celé Spoločenstvo, aby sa zabezpečilo, že sa prideľovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2. V súvislosti s výrobou elektrickej energie sa neprideľujú žiadne bezodplatné kvóty, s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje článok 10c, a s výnimkou elektrickej energie vyrábanej z odpadových plynov.

Tieto referenčné úrovne sa pre každé odvetvie a pododvetvie v zásade vypočítavajú na základe produktov, a nie vstupov, čo umožní maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a čo najväčšie úspory vďaka energetickej účinnosti v celom výrobnom procese v rámci príslušného odvetvia alebo pododvetvia.

Pri určovaní zásad pre stanovovanie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach a pododvetviach Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

…

2. Pri určovaní zásad pre stanovenie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach je východiskovým bodom priemerný výkon, ktorý v danom odvetví alebo pododvetví dosiahlo 10 % najúčinnejších zariadení v Spoločenstve v rokoch 2007 – 2008. Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

Nariadenia podľa článkov 14 a 15 ustanovujú na účely určovania referenčných úrovní *ex ante* harmonizované pravidlá monitorovania, podávania správ a overovania týkajúceho sa emisií skleníkových plynov súvisiacich s výrobou.

3. S prihliadnutím na odseky 4 a 8 a bez ohľadu na článok 10c sa bezodplatné prideľovanie nesmie vzťahovať na výrobcov elektrickej energie, zariadenia na zachytávanie CO_2, potrubia na prepravu CO_2 alebo na úložiská CO_2.

4. V súvislosti s výrobou tepla alebo chladením sa bezodplatné kvóty prideľujú na diaľkové vykurovanie a vysokoúčinnú kogeneráciu v zmysle vymedzenia tohto pojmu v smernici 2004/8/ES s cieľom uspokojiť hospodársky odôvodnený dopyt. Po roku 2013 sa každoročne celkové pridelenie takýmto zariadeniam upraví podľa výroby takéhoto tepla o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

5. Maximálne ročné množstvo kvót, ktoré je základom na výpočet kvót pre zariadenia, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3 a ktoré nie sú novými účastníkmi, nesmie prekročiť súčet:

a) ročného celkového množstva pre celé Spoločenstvo, ktoré sa určilo podľa článku 9, vynásobeného podielom emisií zo zariadení, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3, v rámci celkových priemerných overených emisií za obdobie rokov 2005 až 2007 zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012, a

b) celkových priemerných ročných overených emisií zo zariadení v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú zahrnuté do schémy Spoločenstva až od roku 2013 a nevzťahuje sa na ne odsek 3, upravených o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

V prípade potreby sa uplatňuje jednotný medziodvetvový korekčný faktor.

…

11. S prihliadnutím na článok 10b predstavuje suma bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok zníži o úmernú sumu, ktorej výsledkom bude 30 % bezodplatného prideľovania v roku 2020, s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného prideľovania v roku 2027.

…“

Rozhodnutie 2011/278

6 Odôvodnenie 8 rozhodnutia 2011/278 znie:

„Na stanovenie referenčných úrovní Komisia použila ako východiskový bod aritmetický priemer výkonu 10 % najúčinnejších zariadení z hľadiska emisie CO_2 v rokoch 2007 a 2008, za ktoré sa zbierali údaje. Komisia okrem toho v súlade s článkom 10a ods. 1 smernice [2003/87] analyzovala za všetky odvetvia, pre ktoré je v prílohe I stanovený referenčný produkt, na základe doplňujúcich informácií prijatých z viacerých zdrojov a na základe špecificky zameranej štúdie, v ktorej sa analyzujú najúčinnejšie techniky a potenciály zníženia na európskej a medzinárodnej úrovni, či tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, tieto východiskové body dostatočne odrážajú najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinnú kogeneráciu, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2. Údaje použité na stanovenie referenčných úrovní sa získali zo širokého okruhu zdrojov, aby sa zahrnul maximálny počet zariadení vyrábajúcich referenčný produkt v rokoch 2007 a 2008. Po prvé, údaje o výkone zariadení zahrnutých v [systéme obchodovania s emisnými kvótami], ktoré vyrábajú referenčné produkty, z hľadiska emisie skleníkových plynov získali príslušné európske odvetvové združenia, alebo boli získané v ich mene na základe stanovených pravidiel, takzvaných ‚odvetvových predpisov'. Komisia ako referenčný zdroj pre tieto predpisy poskytla príručku o kvalite a kritériách overovania porovnávacích údajov za [systém obchodovania s emisnými kvótami]. Po druhé, na doplnenie údajov získaných európskymi odvetvovými združeniami poradcovia v mene Európskej komisie získavali údaje od zariadení, ktoré neboli zahrnuté v údajoch za odvetvie, a údaje a analýzy poskytli aj príslušné orgány členských štátov.“

7 Odôvodnenie 11 uvedeného rozhodnutia stanovuje:

„V prípade, že neboli k dispozícii žiadne údaje, alebo žiadne údaje získané v súlade s metodikou referenčného porovnávania, na odvodenie referenčných úrovní sa použili informácie o súčasných úrovniach emisií a spotreby a o najúčinnejších technikách, odvodené najmä z referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách (Reference Documents on Best Available Techniquies, BREF) vypracovaných v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia [(Ú. v. EÚ L 24, 2008, s. 8)]. Najmä v dôsledku nedostatku údajov o úprave a čistení odpadových plynov, vývoze tepla a výrobe elektrickej energie sa referenčné produkty koks a horúci kov odvodili z výpočtov priamych a nepriamych emisií na základe informácií o príslušných energetických tokoch ustanovených v príslušnom BREF a implicitných emisných faktorov ustanovených v rozhodnutí Komisie 2007/589/ES z 18. júla 2007, ktorým sa zavádzajú usmernenia o monitorovaní a predkladaní správ o emisiách skleníkových plynov podľa smernice [2003/87 (Ú. v. EÚ L 229, 2007, s. 1)]. …“

8 Odôvodnenie 12 toho istého rozhodnutia znie:

„Ak nebolo možné odvodiť referenčný produkt, ale existujú skleníkové plyny oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót, tieto kvóty by sa mali prideľovať na základe všeobecných záložných prístupov. Vypracovala sa hierarchia troch záložných prístupov, aby sa dosiahlo maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a úspory energie aspoň za časti príslušných výrobných procesov. Referenčný štandard tepla sa uplatňuje na procesy spotreby tepla, v ktorých sa používa merateľný nosič tepla. Referenčný štandard paliva sa uplatňuje, ak sa spotrebúva nemerateľné teplo. …“

9 Podľa odôvodnenia 18 rozhodnutia 2011/278:

„S cieľom zabrániť narušeniu hospodárskej súťaže a zabezpečiť riadne fungovanie trhu s uhlíkom by členské štáty mali zabezpečiť, aby pri určovaní kvót pridelených jednotlivým zariadeniam nenastalo dvojité započítanie ani dvojité pridelenie kvót. …“

10 Odôvodnenie 32 uvedeného rozhodnutia znie:

„Je tiež vhodné, aby sa v referenčných produktoch zohľadňovalo účinné získavanie energie z odpadových plynov a emisie spojené s ich používaním. Na tento účel sa pri stanovení referenčných úrovní pre produkty, pri výrobe ktorých sa vytvárajú odpadové plyny, vo veľkej miere zohľadnil obsah uhlíka v týchto odpadových plynoch. Ak sa odpadové plyny vyvážajú z výrobného procesu za systémové hranice príslušného referenčného produktu a spaľujú sa na účel výroby tepla mimo systémových hraníc príslušného referenčného procesu, ako sa vymedzuje v prílohe I, súvisiace emisie by sa mali zohľadniť pridelením dodatočných emisných kvót na základe referenčného štandardu tepla alebo referenčného štandardu paliva. Z hľadiska všeobecnej zásady, že pri výrobe elektrickej energie by sa nemali bezodplatne prideľovať žiadne emisné kvóty, aby sa zabránilo neoprávnenému narušeniu hospodárskej súťaže na trhoch elektrickej energie dodávanej priemyselným zariadeniam, a vzhľadom na cenu uhlíka obsiahnutú v elektrickej energii je vhodné, aby sa v prípade, že sa odpadové plyny vyvážajú z výrobného procesu mimo systémové hranice príslušného referenčného produktu a spaľujú sa na výrobu elektrickej energie, nepridelili žiadne dodatočné kvóty nad podiel obsahu uhlíka v odpadovom plyne započítaný v príslušnom referenčnom produkte.“

11 Článok 3 rozhodnutia 2011/278 stanovuje:

„Na účely tohto rozhodnutia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

…

b) ‚podzariadenie spojené s referenčným produktom‘ sú vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie súvisiace s výrobou produktu, pre ktorý je v prílohe I stanovený referenčný produkt;

c) ‚podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla‘ sú vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s produkciou alebo dovozom zo zariadenia alebo z iného subjektu patriaceho do rámca systému Únie, alebo oboma, merateľného tepla:

— ktoré sa spotrebuje v rámci hraníc zariadenia na výrobu produktov, na produkciu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, alebo

— ktoré sa vyvezie do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie;

d) ‚podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva' sú vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s produkciou nemerateľného tepla spaľovaním paliva spotrebovaného na výrobu produktov, na produkciu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie, na vykurovanie alebo chladenie, s výnimkou spotreby na výrobu elektrickej energie, vrátane bezpečnostného spaľovania;

e) ‚merateľné teplo' je čistý tok tepla prepravovaný cez identifikovateľné potrubie alebo rúry s použitím média na prenos tepla, akým je najmä para, horúci vzduch, voda, olej, tekuté kovy a soli, pre ktoré je alebo by mohol byť nainštalovaný merač tepla;

…

g) ‚nemerateľné teplo' je všetko iné teplo ako merateľné teplo;

h) ‚podzariadenie spojené s emisiami z procesov' sú emisie skleníkových plynov uvedené v prílohe I k smernici [2003/87], iné ako oxid uhličitý, ku ktorým dochádza mimo systémových hraníc referenčného produktu uvedeného v prílohe I, alebo emisie oxidu uhličitého, ku ktorým dochádza mimo systémových hraníc referenčného produktu uvedeného v prílohe I v dôsledku ktorejkoľvek z nasledujúcich činností a emisií, ktoré vyplývajú zo spaľovania neúplne oxidovaného uhlíka vyprodukovaného ako dôsledok nasledovných činností na účel výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo technicky využiteľnej elektrickej energie za predpokladu, že sa odrátajú emisie, ktoré by nastali zo spálenia množstva zemného plynu rovnajúceho sa energetickému obsahu spáleného neúplne oxidovaného uhlíka:

…

q) ‚súkromná domácnosť' je obytná jednotka, v ktorej osoby jednotlivo alebo spoločne vykonávajú opatrenia, aby si zabezpečili merateľné teplo;

…"

12 Článok 6 rozhodnutia 2011/278 stanovuje:

„1. Členské štáty na účely tohto rozhodnutia rozdelia každé zariadenie oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87/ES podľa požiadaviek na jedno alebo viaceré nasledujúce podzariadenia:

a) podzariadenie spojené s referenčným produktom;

b) podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla;

c) podzariadenie spojené s referenčným štandardom paliva;

d) podzariadenie spojené s emisiami z procesov.

Podzariadenia v najvyššej možnej miere zodpovedajú fyzickým častiam zariadenia.

…

2. Súčet vstupov, výstupov a emisií každého podzariadenia neprekročí vstupy, výstupy a celkové emisie zariadenia."

13 Článok 7 uvedeného rozhodnutia stanovuje:

„1. Za každé existujúce zariadenie oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót podľa článku 10a [smernice 2003/87] vrátane zariadení, ktoré sa prevádzkujú len príležitostne, najmä zariadení, ktoré sa držia ako rezervné alebo pohotovostné, a zariadení prevádzkovaných sezónne, členské štáty za všetky roky obdobia od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, alebo podľa potreby od 1. januára 2009 do 31. decembra 2010, počas ktorých sa zariadenie prevádzkovalo, získavajú od prevádzkovateľa všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV.

2. Členské štáty získavajú údaje za každé podzariadenie samostatne. Ak je to potrebné, členské štáty môžu požiadať prevádzkovateľa o predloženie väčšieho množstva údajov.

…

7. Členské štáty vyžadujú, aby prevádzkovatelia predkladali úplné a jednotné údaje a aby zabezpečili, aby medzi podzariadeniami neexistovalo prekrývanie ani dvojité započítanie. Členské štáty predovšetkým zabezpečia, aby prevádzkovatelia uplatňovali povinnú starostlivosť a v záujme zabezpečenia primeranej istoty o integrite údajov predkladali údaje, ktoré zabezpečujú najvyššiu dosiahnuteľnú presnosť.

…“

14 Článok 10 rozhodnutia 2011/278, nazvaný „Prideľovanie kvót na úrovni zariadení“, stanovuje:

„1. Členské štáty na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 vypočítajú za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. Na účel tohto výpočtu členské štáty najprv určia predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót samostatne pre každé podzariadenie, a to takto:

a) v prípade každého podzariadenia spojeného s referenčným produktom zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok referenčnej úrovni tohto referenčného produktu podľa prílohy I, vynásobenej príslušnou historickou úrovňou činnosti v súvislosti s produktom;

b) v prípade:
   i) podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok referenčnej úrovni referenčného štandardu tepla za merateľné teplo podľa prílohy I, vynásobenej historickou úrovňou činnosti v súvislosti s teplom za spotrebu merateľného tepla;
   ii) podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok referenčnej úrovni referenčného štandardu paliva podľa prílohy I, vynásobenej historickou úrovňou činnosti v súvislosti s palivom za spotrebované palivo;
   iii) podzariadenia spojeného s emisiami z procesov zodpovedá predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na daný rok historickej úrovni činnosti v súvislosti s procesmi, vynásobenej koeficientom 0,9700.

3. Pokiaľ sa merateľné teplo vyváža do súkromných domácností a predbežné ročné množstvo emisných kvót stanovené v súlade s ods. 2 písm. b) bodom i) je na rok 2013 nižšie ako stredná hodnota ročných historických emisií v súvislosti s výrobou merateľného tepla vyvážaného do súkromných domácností daným podzariadením v období od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, predbežné ročné množstvo

emisných kvót na rok 2013 sa upraví o príslušný rozdiel. V každom roku v období rokov 2014 až 2020 sa predbežné ročné množstvo emisných kvót stanovené v súlade s ods. 2 písm. b) bodom i) upraví, keď je predbežné ročné množstvo emisných kvót na daný rok nižšie ako percentuálny podiel uvedenej strednej hodnoty ročných historických emisií. Tento percentuálny podiel predstavuje 90 % v roku 2014 a každý nasledujúci rok sa zníži o 10 percentuálnych bodov.

…

7. Predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie predstavuje súčet predbežných ročných množstiev bezodplatne pridelených emisných kvót všetkých podzariadení vypočítaných v súlade s odsekmi 2, 3, 4, 5 a 6.

…

8. Pri určovaní predbežného celkového ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie členské štáty zabezpečia, aby sa emisie nezapočítavali dvakrát a aby prídel nebol záporný. Najmä ak zariadenie dovezie medziprodukt, ktorý je podľa vymedzenia príslušných systémových hraníc uvedeného v prílohe I zahrnutý v referenčnom produkte, emisie sa pri určovaní predbežného celkového ročného množstva bezodplatne pridelených emisných kvót nezapočítajú dvakrát pre obe príslušné zariadenia.

9. Konečné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé existujúce zariadenie okrem zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice [2003/87], je predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie, určené v súlade s odsekom 7, vynásobené medziodvetvovým korekčným faktorom určeným v súlade s článkom 15 ods. 3.

V prípade zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice [2003/87] a ktoré sú oprávnené na prideľovanie bezodplatných emisných kvót, konečné celkové ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót zodpovedá predbežnému celkovému ročnému množstvu emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie, určenému podľa odseku 7, ročne upravenému lineárnym koeficientom uvedeným v článku 10a ods. 4 smernice [2003/87], s použitím predbežného celkového množstva emisných kvót bezplatne pridelených príslušnému zariadeniu na rok 2013 ako referenčný rok.“

15 Článok 15 rozhodnutia 2011/278 stanovuje:

„1. V súlade s článkom 11 ods. 1 smernice [2003/87] členské štáty predložia Komisii do 30. septembra 2011 zoznam zariadení, ktoré patria do pôsobnosti smernice [2003/87] na ich území, vrátane zariadení určených podľa článku 5, s použitím elektronického vzoru ustanoveného Komisiou.

…

3. Komisia po doručení zoznamu uvedeného v odseku 1 tohto článku posúdi zahrnutie každého zariadenia do zoznamu a súvisiace predbežné celkové ročné množstvá bezodplatne pridelených emisných kvót.

Po oznámení predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 všetkými členskými štátmi Komisia stanoví [korekčný faktor]. Tento sa určí porovnaním súčtu predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených zariadeniam, ktoré nie sú výrobcami elektrickej energie, v každom roku počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 bez použitia koeficientov uvedených v prílohe VI s ročným množstvom kvót, ktoré je vypočítané v súlade s článkom 10a ods. 5 smernice [2003/87] pre

zariadenia, ktoré nie sú výrobcami elektrickej energie ani novými účastníkmi, vzhľadom na príslušný podiel z celkového ročného množstva pre celú Úniu, určeného podľa článku 9 uvedenej smernice, a príslušného množstva emisií, ktoré sú v systéme Únie zahrnuté až od roku 2013.

4. Ak Komisia nezamietne zápis zariadenia do tohto zoznamu, vrátane zodpovedajúcich predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených na toto zariadenie, príslušný členský štát prikročí k určeniu konečného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každý rok počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 v súlade s článkom 10 ods. 9 tohto rozhodnutia.

…“

16 Príloha I rozhodnutia 2011/278, nazvaná „Referenčné produkty“, vo svojom bode 1, nazvanom „Vymedzenie referenčných produktov a systémových hraníc bez zohľadnenia zameniteľnosti paliva a elektrickej energie“, stanovuje:

„Referenčný produkt	Vymedzenie zahrnutých produktov	Vymedzenie zahrnutých procesov a emisií (systémové hranice)	…	Referenčná úroveň (kvóty/t)
Koks	…	…	…	0,286
…	…	…	…	…
Horúci kov	…	…	…	1,328
…	…	…	…	…

…“

17 Príloha IV uvedeného rozhodnutia, nazvaná „Parametre získavania základných údajov za existujúce zariadenia“, stanovuje:

„Na účely získavania základných údajov uvedeného podľa článku 7 ods. 1 členské štáty požadujú, aby prevádzkovateľ predložil minimálne nasledujúce údaje na úrovni zariadenia a podzariadenia za všetky kalendárne roky základného obdobia zvoleného v zmysle článku 9 ods. 1 (2005 – 2008 alebo 2009 – 2010). V súlade s článkom 7 ods. 2 si členské štáty môžu v prípade potreby vyžiadať doplňujúce údaje:

Parameter	…
…	…
Celkové emisie skleníkových plynov	…
…	…
Vyvezené merateľné teplo	…
…	…“

Nariadenie (EÚ) č. 601/2012

18 Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 2012, s. 30) vo svojej prílohe IV bode 1 písm. A) stanovuje:

„…

Prevádzkovateľ nemonitoruje ani nenahlasuje emisie z interných spaľovacích motorov na účely prepravy… Prevádzkovateľ neprisúdi emisie súvisiace s výrobou tepla alebo elektrickej energie, ktorá sa dodáva z iných zariadení, prijímajúcemu zariadeniu.

…“

Rozhodnutie 2013/448

19 Článok 4 rozhodnutia 2013/448 stanovuje:

„[Korekčný faktor] uvedený v článku 10a ods. 5 smernice [2003/87] a určený v súlade s článkom 15 ods. 3 rozhodnutia [2011/278] sa stanovuje v prílohe II k tomuto rozhodnutiu.“

20 Príloha II rozhodnutia 2013/448 stanovuje:

„Rok	Medziodvetvový korekčný faktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

21 Svojím rozhodnutím z 21. novembra 2013 Agentúra na ochranu životného prostredia určila konečné množstvo emisných kvót, ktoré majú byť bezodplatne pridelené na obdobie obchodovania od roku 2013 do roku 2020. Osem prevádzkovateľov zariadení produkujúcich skleníkové plyny, a to konkrétne spoločnosti Borealis, Kubikenborg Aluminium, Yara, SSAB EMEA, Lulekraft, Värmevärden i Nynäshamn, Cementa a Höganäs Sweden, podali proti tomuto rozhodnutiu žaloby o neplatnosť.

22 Na podporu svojich žalôb títo prevádzkovatelia na jednej strane uvádzajú viaceré dôvody založené na právnom pochybení, ktoré obsahujú rozhodnutia 2011/278 a 2013/448.

23 Domnievajú sa najmä, že korekčný faktor stanovený na základe článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 a určený v článku 4 a prílohe II rozhodnutia 2013/448 je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 10a ods. 5 smernice 2003/87. V rozsahu, v akom bolo rozhodnutie z 21. novembra 2013 prijaté na základe korekčného faktora, je toto rozhodnutie takisto neplatné.

24 Okrem toho v prílohe I rozhodnutia 2011/278 Komisia stanovila produktovú referenčnú úroveň pre horúci kov v rozpore s limitmi stanovenými v článku 10a ods. 2 smernice 2003/87. Podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia východiskovým bodom na účely určenia referenčných úrovní by mal byť priemerný výkon, ktorý v danom odvetví dosiahlo 10 % najúčinnejších zariadení. Pri vykonávaní tohto pravidla Komisia nadhodnotila výkon zariadení vyrábajúcich horúci kov. Rovnako hoci Komisia správne zohľadnila skutočnosť, že odpadové plyny vypúšťané pri výrobe horúceho kovu možno použiť ako náhradu paliva, úprava umožňujúca zohľadniť rozdiel v energetickom obsahu medzi týmito plynmi a zemným plynom bola príliš výrazná. Keďže referenčné úrovne boli na účely bezodplatného prideľovania kvót rozhodujúce, tieto pochybenia sa dotkli platnosti rozhodnutia z 21. novembra 2013.

25 Na druhej strane sa žalobkyne vo veci samej domnievajú, že toto posledné uvedené rozhodnutie je samo osebe v rozpore s viacerými ustanoveniami smernice 2003/87, ako aj rozhodnutia 2011/278.

26 Vzhľadom na to, že pri prideľovaní kvót na emisie pochádzajúce z výroby tepla dodávaného do súkromných domácností v rámci diaľkového vykurovania Agentúra na ochranu životného prostredia nezohľadnila skutočné emisie pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov v rozsahu, v akom tieto emisie presahujú referenčný štandard tepla, je rozhodnutie z 21. novembra 2013 v rozpore s článkom 10 ods. 2 písm. b) a článkom 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278. Naproti tomu sa Agentúra na ochranu životného prostredia domnieva, že nemohla prideliť viac kvót, než stanovuje tento referenčný štandard. Navyše podľa tejto agentúry boli emisie pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov zohľadnené pri stanovení referenčných úrovní pre horúci kov a koks, keďže tieto úrovne boli vyššie ako úrovne referenčného štandardu paliva.

27 Okrem toho žalobkyne vo veci samej tvrdia, že rozhodnutie z 21. novembra 2013 je neplatné v rozsahu, v akom nie je v súlade s pravidlami bezodplatného prideľovania kvót na výrobu a spotrebu tepla.

28 Na jednej strane to, že Agentúra na ochranu životného prostredia odmietla prideliť bezodplatné kvóty v prípade, že určité podzariadenie spotrebuje teplo vyrobené v inom podzariadení, na ktoré sa uplatňuje referenčný štandard paliva, je v rozpore s jedným z cieľov článku 10a ods. 1 smernice 2003/87. Cieľom tohto ustanovenia je najmä podporovať využívanie účinných techník a zlepšovať energetickú účinnosť prostredníctvom účinného získavania energie z odpadových plynov. Agentúra na ochranu životného prostredia sa domnieva, že jej odmietnutie je odôvodnené povinnosťou zabrániť dvojitým prideleniam. Emisie pochádzajúce z určitého podzariadenia, ktoré spaľuje palivá, totiž nemôžu byť zarátané druhýkrát pri získavaní tepla iným podzariadením spojeným s referenčným štandardom tepla.

29 Na druhej strane sa žalobkyne vo veci samej domnievajú, že rozhodnutie z 21. novembra 2013 je tiež neplatné v rozsahu, v akom je v rozpore s pravidlom, podľa ktorého pri vývoze tepla distribútorovi tepla, ktorý ho prostredníctvom svojej sústavy dodáva viacerým podnikom, musia byť bezodplatné kvóty pridelené výrobcovi tepla a nie spotrebiteľovi. Agentúra na ochranu životného prostredia túto zásadu nespochybňuje, avšak domnieva sa, že v osobitnom prípade, o aký ide vo veci samej, prevádzkovateľ sústavy nie je distribútorom tepla, pretože sám využíva väčšinu tepla v jednom zo svojich zariadení, a nemožno ho teda považovať len za sprostredkovateľa.

30 Za týchto podmienok Nacka Tingsrätt – Mark- och miljödomstolen (senát prvostupňového súdu v Nacke, príslušný pre oblasť nehnuteľností a životného prostredia, Švédsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je zlučiteľné s článkom 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, ak sa pri výpočte korekčného faktora pre priemyselné odvetvie zahrnú všetky emisie zo spaľovania odpadového plynu na výrobu elektrickej energie do aukcie, a nie do maximálnej hodnoty priemyselného odvetvia, napriek tomu, že na emisie z odpadového plynu môžu byť bezodplatne pridelené kvóty podľa článku 10a ods. 1 tejto smernice?

2. Je zlučiteľné s článkom 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, ak sa pri výpočte korekčného faktora pre priemyselné odvetvie zahrnú všetky emisie z výroby tepla v zariadeniach na kogeneráciu určeného na priame dodávky do zariadení [, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii,] do aukcie, a nie do maximálnej hodnoty priemyselného odvetvia, napriek tomu, že na emisie výroby tepla môžu byť bezodplatne pridelené kvóty podľa článku 10a ods. 4 tejto smernice?

3. Pokiaľ sú odpovede na prvú a druhú otázku záporné, je v takom prípade výpočet podielu priemyselných odvetví (34,78 %) na celkových emisiách v referenčnom období správny?

4. Je rozhodnutie 2013/448 protiprávne a nezlučiteľné s článkom 10a ods. 5 druhým pododsekom smernice 2003/87 vzhľadom na to, že výpočet maximálnej hodnoty uplatniteľnej na priemyselné odvetvie uskutočnený Komisiou znamená, že korekčný faktor sa musí použiť nevyhnutne, a nie iba „v prípade potreby“?

5. Je produktový referenčný štandard pre horúci kov stanovený v súlade s článkom 10a ods. 2 smernice 2003/87 na základe toho, že pri vymedzení zásad určovania referenčných úrovní *ex ante* má byť východiskom priemerný výkon 10 % najúčinnejších zariadení v príslušnom odvetví?

6. Pokiaľ ide o bezodplatné pridelenie kvót na dodávky tepla súkromným domácnostiam, je zlučiteľné s článkom 10a ods. 4 smernice 2003/87, ak nedôjde k bezodplatnému prideleniu kvót v súvislosti s teplom dodávaným súkromným domácnostiam?

7. Pokiaľ ide o žiadosti o bezodplatné pridelenie kvót, je zlučiteľné s prílohou IV rozhodnutia 2011/278, ak sa neuvedú všetky emisie skleníkových plynov pochádzajúce z výroby tepla dodávaného súkromným domácnostiam, ako to urobila Agentúra na ochranu životného prostredia?

8. Pokiaľ ide o bezodplatné pridelenie kvót na dodávky tepla súkromným domácnostiam, je zlučiteľné s článkom 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87 a článkom 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278, ak sa nepridelia dodatočné bezodplatné kvóty v súvislosti s emisiami z fosílnych palív, ktoré prekračujú kvóty pridelené na dodávky tepla súkromným domácnostiam?

9. Pokiaľ ide o žiadosti o bezodplatné pridelenie kvót, je zlučiteľné s prílohou IV rozhodnutia 2011/278, ak sa upravia čísla uvedené v žiadosti v tom zmysle, že emisie skleníkových plynov pripísateľné spaľovaniu odpadového plynu sú považované za emisie pripísateľné spaľovaniu zemného plynu, ako to urobila Agentúra na ochranu životného prostredia?

10. Znamená článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278, že prevádzkovateľovi nemôžu byť bezodplatne pridelené kvóty na spotrebu tepla v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla, pokiaľ bolo toto teplo vyrobené v inom podzariadení spojenom s referenčným štandardom paliva?

11. Pokiaľ je odpoveď na desiatu otázku kladná, je článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 v rozpore s článkom 10a ods. 1 smernice 2003/87?

12. Pokiaľ ide o bezodplatné pridelenie kvót na spotrebu tepla, je zlučiteľné so smernicou 2003/87 a s usmerneniami č. 2 a 6, ak sa pri posudzovaní prihliada na zdroj, z ktorého pochádza spotrebované teplo?

13. Je rozhodnutie 2013/448 protiprávne a nezlučiteľné s článkom 290 ZFEÚ a s článkom 10a ods. 1 a 5 smernice 2003/87 v dôsledku toho, že mení spôsob výpočtu stanovený v článku 10a ods. 5 prvom pododseku písm. a) a b) tejto smernice v tom zmysle, že zo základu výpočtu vylučuje

emisie pochádzajúce zo spaľovania odpadového plynu a z kombinovanej výroby tepla a elektrickej energie napriek tomu, že je na ne možné bezodplatne prideliť kvóty podľa článku 10a ods. 1 a 4 uvedenej smernice a rozhodnutia 2011/278?

14. Má sa merateľné teplo v podobe pary zo zariadenia zahrnutého do [systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii], ktoré sa dodáva do parnej sústavy s mnohými spotrebiteľmi pary, z ktorých najmenej jeden nie je zariadením zahrnutým do [systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii], považovať za podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla podľa článku 3 písm. c) rozhodnutia Komisie 2011/278?

15. Je pre odpoveď na štrnástu otázku relevantné,
    a) či je majiteľom parnej sústavy najväčší spotrebiteľ pary v rámci sústavy a či je tento spotrebiteľ zariadením zahrnutým do [systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii],
    b) akú časť celkovej dodávky tepla do parnej sústavy využíva najväčší spotrebiteľ,
    c) koľko dodávateľov a spotrebiteľov pary existuje v rámci parnej sústavy,
    d) či nie je isté, kto vyrába merateľné teplo nadobúdané jednotlivými spotrebiteľmi pary, a
    e) či možno rozdelenie využitia pary v rámci sústavy zmeniť takým spôsobom, aby sa jej súčasťou stalo niekoľko spotrebiteľov pary, ktorí nie sú zariadeniami zahrnutými do [systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii], alebo aby sa zvýšilo využitie pary existujúcimi zariadeniami, ktoré nie sú zahrnuté do [systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii]?

16. Pokiaľ odpoveď na štrnástu otázku závisí od skutkových okolností konkrétneho prípadu, ktorým skutočnostiam treba pripísať osobitnú váhu?“

O prejudiciálnych otázkach

O platnosti článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278

O prvej, druhej a trinástej otázke

31 Svojou prvou, druhou a trinástou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby sa vyslovil k platnosti rozhodnutia 2013/448 v rozsahu, v akom pri stanovení korekčného faktora neboli emisie z odpadových plynov, ktoré sa používajú na výrobu elektrickej energie, a emisie pochádzajúce z výroby tepla kogeneráciou zahrnuté do maximálneho ročného množstva kvót v zmysle článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 (ďalej len „maximálne ročné množstvo kvót“).

32 Na úvod treba pripomenúť, že v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zavedeného článkom 267 ZFEÚ prináleží Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť prejednávaný spor. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne právo preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Navyše Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával (rozsudok z 11. februára 2015, Marktgemeinde Straßwalchen a i., C-531/13, EU:C:2015:79, bod 37).

33 V tejto súvislosti treba uviesť, že z článku 3 písm. u) smernice 2003/87 vyplýva, že za výrobcu elektrickej energie treba považovať zariadenie, ktoré vyrába elektrickú energiu na účely predaja tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva nijaká z činností uvedených v prílohe I okrem spaľovania palív.

34 V rozsahu, v akom výrobca elektrickej energie spálil odpadové plyny, neboli zodpovedajúce emisie zohľadnené na účely stanovenia maximálneho ročného množstva kvót (pozri v tejto súvislosti rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 74).

35 Takisto z článku 10a ods. 3 a 5 smernice 2003/87 vyplýva, že emisie vyprodukované výrobou tepla kogeneráciou neboli zohľadnené na účely stanovenia maximálneho ročného množstva kvót, keďže pochádzajú od výrobcov elektrickej energie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 75).

36 Článok 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 prijatého na vykonanie článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 neumožňuje, aby boli pri stanovení maximálneho ročného množstva kvót zohľadnené emisie výrobcov elektrickej energie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 68).

37 Z toho vyplýva, že svojou prvou, druhou a trinástou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta Súdneho dvora na platnosť článku 15 ods. 3 uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom na účely stanovenia maximálneho ročného množstva kvót toto ustanovenie vylučuje zohľadnenie emisií výrobcov elektrickej energie.

38 Vo svojom rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), Súdny dvor rozhodoval o otázke, ktorá bola v podstate totožná, pričom odpoveď poskytnutú v uvedenom rozsudku možno v celom rozsahu uplatniť na prejednávanú vec.

39 Súdny dvor v uvedenom rozsudku rozhodol, že článok 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 tým, že neumožňuje zohľadniť emisie výrobcov elektrickej energie pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót, je v súlade so znením článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 v spojení s odsekom 3 toho istého článku (pozri rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 68).

40 Tento výklad je tiež v súlade so systematikou smernice 2003/87, ako aj s cieľmi, ktoré sleduje (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 69).

41 Za týchto podmienok a z tých istých dôvodov, ako sú tie, ktoré sú uvedené v bodoch 62 až 83 rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), preskúmanie prvej, druhej a trinástej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278.

O tretej otázke

42 Vzhľadom na odpoveď na prvú, druhú a trinástu otázku nie je potrebné odpovedať na tretiu otázku.

O platnosti prílohy I rozhodnutia 2011/278

O piatej otázke

43 Svojou piatou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby sa vyslovil k platnosti prílohy I rozhodnutia 2011/278 v rozsahu, v akom bol produktový referenčný štandard pre horúci kov stanovený v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 10a ods. 2 smernice 2003/87.

44 SSAB EMEA a Lulekraft sa domnievajú, že z tohto ustanovenia vyplýva, že referenčné úrovne musia byť stanovené na základe výkonu, ktorý v odvetví, ktorého sa týka referenčná úroveň, dosiahlo 10 % najúčinnejších zariadení. Pri vykonávaní tohto pravidla Komisia nadhodnotila výkon zariadení vyrábajúcich horúci kov. Okrem toho, hoci predmetná referenčná úroveň odráža skutočnosť, že odpadové plyny produkované pri výrobe horúceho kovu možno použiť ako náhradu paliva, úprava umožňujúca zohľadniť rozdiel v energetickom obsahu medzi týmito plynmi a zemným plynom bola príliš vysoká.

45 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy na účely stanovenia referenčných úrovní v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach na základe článku 10a ods. 2 smernice 2003/87. Výkon tejto voľnej úvahy totiž z jej strany predpokladá okrem iného komplexné technické a ekonomické posúdenia. Iba zjavne neprimeraná povaha opatrenia prijatého v tejto oblasti môže ovplyvniť zákonnosť takého opatrenia (pozri analogicky rozsudok z 22. decembra 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, EU:C:2010:803, bod 82).

46 Z odôvodenia 8 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že na stanovenie referenčných úrovní Komisia použila ako východiskový bod aritmetický priemer výkonu 10 % najúčinnejších zariadení z hľadiska emisie CO_2 v rokoch 2007 a 2008, za ktoré sa zbierali údaje. Okrem toho overila, či tento východiskový bod dostatočne odráža najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinnú kogeneráciu, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2, pokiaľ sú tieto prostriedky dostupné. Následne Komisia doplnila tieto údaje najmä o údaje, ktoré získali príslušné európske odvetvové združenia alebo boli získané v ich mene na základe stanovených pravidiel nachádzajúcich sa v odvetvových predpisoch. Komisia ako referenčný zdroj pre tieto odvetvové predpisy poskytla príručku o kvalite a kritériách overovania.

47 Okrem toho z odôvodnenia 11 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že v prípade, že neboli k dispozícii žiadne údaje alebo žiadne údaje získané v súlade s metodikou referenčného porovnávania, na odvodenie referenčných úrovní sa použili informácie o súčasných úrovniach emisií a spotreby a o najúčinnejších technikách, odvodené najmä z referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách (Reference Documents on Best Available Techniquies, BREF) vypracovaných v súlade so smernicou 2008/1. Najmä v dôsledku nedostatku údajov o úprave a čistení odpadových plynov, vývoze tepla a výrobe elektrickej energie sa produktové referenčné úrovne týkajúce sa koksu a horúcich kovov odvodili z výpočtov priamych a nepriamych emisií na základe informácií o príslušných energetických tokoch stanovených v príslušnom BREF a implicitných emisných faktorov stanovených v rozhodnutí 2007/589.

48 Pokiaľ ide o odpadové plyny, ktoré vznikajú pri výrobe horúceho kovu, z odôvodnenia 32 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že produktové referenčné úrovne zohľadňujú účinné získavanie energie z odpadových plynov a emisie spojené s ich používaním. Na tento účel sa pri stanovení referenčných úrovní pre produkty, pri ktorých výrobe sa produkujú odpadové plyny, vo veľkej miere zohľadnil obsah uhlíka v týchto odpadových plynoch.

49 Za týchto okolností sa nezdá, že by Komisia tým, že stanovila referenčné úrovne na základe článku 10a ods. 2 smernice 2003/87, prekročila hranice svojej voľnej úvahy.

50 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že preskúmanie piatej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť prílohy I rozhodnutia 2011/278.

O platnosti rozhodnutia 2013/448

O štvrtej otázke

51 Svojou štvrtou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby sa vyslovil k platnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448, ktorými sa stanovuje korekčný faktor.

52 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor už rozhodol, že keďže Komisia neurčila maximálne ročné množstvo kvót v súlade s požiadavkami podľa článku 10a ods. 5 prvého pododseku písm. b) smernice 2003/87, korekčný faktor stanovený v článku 4 a prílohe II rozhodnutia 2013/448 je tiež v rozpore s týmto ustanovením (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 98).

53 Za týchto podmienok treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 4 a príloha II rozhodnutia 2013/448, ktorými sa stanovuje korekčný faktor, sú neplatné (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 99).

O obmedzení časových účinkov

54 Z bodu 111 rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), vyplýva, že Súdny dvor obmedzil časové účinky vyhlásenia neplatnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448 na jednej strane tak, že toto vyhlásenie má účinky až po uplynutí obdobia desiatich mesiacov odo dňa vyhlásenia uvedeného rozsudku s cieľom umožniť Komisii prijať nevyhnutné opatrenia, a na druhej strane tak, že opatrenia prijaté do konca tohto obdobia na základe ustanovení vyhlásených za neplatné nemôžu byť spochybnené.

O výklade smernice 2003/87 a rozhodnutia 2011/278

O šiestej otázke

55 Svojou šiestou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa článok 10a ods. 4 smernice 2003/87 má vykladať v tom zmysle, že umožňuje neprideliť bezodplatné kvóty na teplo vyvážané do súkromných domácností.

56 Ako bolo pripomenuté v bode 32 tohto rozsudku, v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zavedeného článkom 267 ZFEÚ prináleží Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť prejednávaný spor. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne právo preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené.

57 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že šiesta otázka sa týka situácie podniku, ktorý spaľovaním palív zohrieva oceľové dosky na výrobu plechov valcovaním. Teplo, ktoré môže získať v rámci tohto postupu, sa prepravuje do ďalších dvoch podzariadení podniku s referenčným štandardom tepla, z ktorých jeden vyváža toto teplo do sústavy diaľkového vykurovania.

58 Z tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že na to, aby sa pri bezodplatnom prideľovaní kvót zabránilo tomu, že sa emisie vyprodukované spaľovaním palív zohľadnia druhýkrát z dôvodu spotrebovaného alebo vyvezeného tepla, Agentúra na ochranu životného prostredia odpočítala toto teplo z historickej úrovne činnosti podzariadení spojených s referenčným štandardom tepla.

59 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd svojou otázkou v podstate pýta, či sa článok 10a smernice 2003/87 a článok 10 ods. 1 až 3 a 8 rozhodnutia 2011/278 majú vykladať v tom zmysle, že s cieľom zabrániť dvojitému prideleniu umožňujú neprideliť kvóty podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla, pokiaľ toto podzariadenie vyváža do súkromných domácností teplo, ktoré získalo od podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva.

60 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 10a ods. 1 prvý pododsek smernice 2003/87 stanovuje, že Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na harmonizované prideľovanie kvót. Z odseku 2 toho istého článku vyplýva, že Komisia v tomto rámci stanovuje referenčné úrovne v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach.

61 Ako vyplýva z článku 10 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2011/278, vynásobením týchto referenčných úrovní s historickou úrovňou činnosti každého podzariadenia členské štáty vypočítajú predbežné ročné množstvo bezodplatne prideľovaných kvót. Na tento účel sú v súlade s článkom 6 tohto rozhodnutia povinné rozlišovať podzariadenia na základe ich činnosti, aby mohli určiť, či treba uplatniť referenčný produkt, referenčný štandard tepla, referenčný štandard paliva alebo osobitný faktor pre podzariadenia spojené s emisiami z procesov.

62 V tejto súvislosti treba uviesť, že definície podzariadení spojených s referenčným produktom, referenčným štandardom tepla, referenčným štandardom paliva a s emisiami z procesov sa navzájom vylučujú, ako vyplýva z článku 3 písm. b) až d) a h) rozhodnutia 2011/278.

63 Článok 3 písm. b) toho istého rozhodnutia totiž stanovuje, že podzariadenie spojené s referenčným produktom zahrnuje iba vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie súvisiace s výrobou produktu, pre ktorý je v prílohe I stanovená referenčná úroveň.

64 Článok 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 vymedzuje podzariadenia spojené s referenčným štandardom tepla ako vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s produkciou merateľného tepla alebo dovozom merateľného tepla zo zariadenia alebo z iného subjektu patriaceho do rámca systému Únie. Toto teplo musí byť najmä spotrebované na výrobu produktov alebo vyvezené do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie.

65 Pokiaľ ide o podzariadenia spojené s referenčným štandardom paliva, článok 3 písm. d) rozhodnutia 2011/278 ich vymedzuje ako vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s produkciou nemerateľného tepla spaľovaním paliva spotrebovaného najmä na výrobu produktov alebo na produkciu mechanickej energie inej ako používanej na výrobu elektrickej energie.

66 Pokiaľ ide o kvalifikáciu ako „podzariadenia spojeného s emisiami z procesov“, jedine produkcia určitých druhov konkrétnych emisií uvedených v článku 3 písm. h) bodoch i) až vi) toho istého rozhodnutia môže byť podradená pod takúto kvalifikáciu.

67 Podľa odôvodnenia 12 rozhodnutia 2011/278, ak nebolo možné odvodiť referenčný produkt, ale existujú skleníkové plyny oprávnené na bezodplatné prideľovanie emisných kvót, tieto kvóty by sa mali prideľovať na základe všeobecných záložných prístupov. V tejto súvislosti sa vypracovala hierarchia troch záložných prístupov, aby sa dosiahlo maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a úspory energie aspoň za časti príslušných výrobných procesov.

68 Vo svetle týchto vysvetlení z definícií uvedených v článku 3 písm. b) až d) a h) tohto rozhodnutia vyplýva, že až v prípade, ak referenčný produkt nemožno uplatniť na podzariadenie, musí dôjsť k bezodplatnému prideleniu kvót na základe jednej z troch ďalších možností, a to buď na základe referenčného štandardu tepla, referenčného štandardu paliva alebo emisií z procesov.

69 Z tých istých ustanovení tiež vyplýva, že spaľovanie paliva nemôže viesť k uplatneniu viacerých rôznych referenčných štandardov, pretože jediná a tá istá činnosť môže patriť len do jednej z kategórií podzariadení stanovených v článku 3 písm. b) až d) a h) rozhodnutia 2011/278, pričom tieto kategórie sa – ako už bolo pripomenuté v bode 62 tohto rozsudku – navzájom vylučujú. Akýkoľvek iný prístup by bol v rozpore so zákazom dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót, ktorý je zakotvený vo viacerých ustanoveniach tohto rozhodnutia.

70 Podľa článku 6 ods. 2 rozhodnutia 2011/278 súčet vstupov, výstupov a emisií každého podzariadenia totiž neprekročí vstupy, výstupy a celkové emisie zariadenia. Okrem toho článok 7 ods. 7 prvý pododsek tohto rozhodnutia stanovuje, že prevádzkovatelia zariadení produkujúcich skleníkové plyny sú povinní pri predkladaní referenčných údajov zabezpečiť, aby „medzi podzariadeniami neexistovalo prekrývanie ani dvojité započítanie“. Tejto povinnosti prevádzkovateľov zodpovedá povinnosť členských štátov, stanovená v článku 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278, a to zabezpečiť, aby sa „emisie nezapočítavali dvakrát“.

71 Keďže teplo dovezené prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla pochádza z podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva, je teda potrebné zabrániť tomu, aby emisie, ktoré skutočne súvisia s výrobou tohto tepla, boli pri bezodplatnom prideľovaní kvót započítané dvakrát. Uplatnenie referenčného štandardu paliva na výrobu tepla a referenčného štandardu tepla na spotrebu toho isté tepla by viedlo k dvojitému započítaniu, ktorému bránia ustanovenia uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

72 Tento výklad rozhodnutia 2011/278 podporujú špecifické pravidlá monitorovania emisií z procesov spaľovania nachádzajúce sa v prílohe IV bode 1 písm. A) nariadenia č. 601/2012, z ktorej najmä vyplýva, že „prevádzkovateľ neprisúdi emisie súvisiace s výrobou tepla alebo elektrickej energie, ktorá sa dodáva z iných zariadení, prijímajúcemu zariadeniu“.

73 Tento výklad je tiež v súlade s hlavným cieľom smernice 2003/87, a to s ochranou životného prostredia prostredníctvom zníženia emisií skleníkových plynov (pozri rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 79), ako aj s cieľom uvedeným v odôvodnení 18 rozhodnutia 2011/278, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby nenastalo dvojité započítanie ani dvojité pridelenie kvót, s cieľom zabrániť narušeniu hospodárskej súťaže a zabezpečiť riadne fungovanie trhu s uhlíkom.

74 Okrem toho článok 10a smernice 2003/87 neobsahuje nijaký údaj umožňujúci prijať záver, že toto ustanovenie bráni pravidlu zákazu dvojitého započítania emisií. Konkrétne skutočnosť, že odsek 4 tohto článku stanovuje prideľovanie bezodplatných kvót na emisie súvisiace s výrobou tepla na účely diaľkového vykurovania, neumožňuje vyvrátiť toto konštatovanie. Tento odsek totiž neurčuje množstvo kvót, ktoré majú byť pridelené, a ani nevyžaduje, aby emisie, ktoré už boli pokryté v rámci iného podzariadenia, viedli k dvojitému prideleniu v prípade vyvážaného tepla.

75 Toto konštatovanie nemožno ani vyvrátiť vysvetleniami, ktoré boli poskytnuté v dokumente, nazvanom „Guidance Document n° 6 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 Cross-Boundary Heat Flows“, ktorý Komisia uverejnila na svojej internetovej stránke. Podľa výslovnej informácie obsiahnutej v tomto dokumente, tento dokument totiž nie je právne záväzný a neodráža oficiálne stanovisko Komisie. Okrem toho, hoci je pravda, ako naznačuje tento dokument, že ani smernica 2003/87 ani rozhodnutie 2011/278 nestanovujú odlišné pravidlá bezodplatného prideľovania kvót na spotrebu tepla v závislosti od zdroja tohto tepla, nevyplýva z nich, že by dvojité prideľovanie kvót na výrobu a spotrebu tepla bolo povolené.

76 Pokiaľ ide o pravidlo stanovené v článku 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278, jeho cieľom je úprava prideľovania kvót na merateľné teplo vyvážané do súkromných domácností, pokiaľ je množstvo kvót, ktoré bolo stanovené na základe referenčného štandardu tepla, nižšie ako stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou merateľného tepla.

77 Stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou tepla preto nemôže zahŕňať iné emisie než tie, ktoré boli zohľadnené pri uplatnení referenčného štandardu tepla na historické činnosti dotknutého podzariadenia, čo v tomto rámci vylučuje, aby boli zohľadnené emisie súvisiace s historickými činnosťami podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva.

78 Tento výklad článku 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 vyplýva zo zákazu dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót, ktorý – ako vyplýva z bodov 70 a 71 tohto rozsudku – bráni tomu, aby emisie súvisiace s výrobou tepla boli zohľadnené dvakrát, a to pri bezodplatnom pridelení kvót jednak zariadeniu, ktoré produkuje toto teplo, a jednak zariadeniu, ktoré ho spotrebuje alebo vyváža. V rozsahu, v akom teplo vyvážané prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva nie je súčasťou historickej činnosti podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla, nemôže byť stredná hodnota historických emisií tohto posledného uvedeného podzariadenia určená na základe emisií súvisiacich s výrobou tohto tepla.

79 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 71 a 76 až 78 tohto rozsudku, treba konštatovať, že nie je vylúčené, že by uplatnenie zákazu dvojitého započítania emisií mohlo viesť vnútroštátny orgán, ktorý je príslušný na účely prideľovania kvót, k tomu, že nepridelí kvóty na teplo vyvážané do súkromných domácností.

80 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na šiestu otázku odpovedať tak, že článok 10a smernice 2003/87 a článok 10 ods. 1 až 3 a 8 rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že s cieľom zabrániť dvojitému prideleniu umožňujú neprideliť kvóty podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla, pokiaľ toto podzariadenie vyváža do súkromných domácností teplo, ktoré získalo z podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva.

O desiatej otázke

81 Svojou desiatou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby boli bezodplatné kvóty pridelené prevádzkovateľovi na to, aby teplo vyrobené v podzariadení spojenom s referenčným štandardom paliva bolo spotrebované v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla.

82 Ako už bolo konštatované v bode 70 tohto rozsudku, podľa článku 10 ods. 8 uvedeného rozhodnutia členské štáty musia zabezpečiť, aby sa „emisie nezapočítavali dvakrát“.

83 V tejto súvislosti z bodu 71 tohto rozsudku vyplýva, že keďže teplo dovezené prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla pochádza z podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva, je potrebné zabrániť tomu, aby emisie, ktoré skutočne súvisia s výrobou tohto tepla, boli pri bezodplatnom prideľovaní kvót započítané dvakrát. Uplatnenie referenčného štandardu paliva na výrobu tepla a referenčného štandardu tepla na spotrebu toho isté tepla by viedlo k zakázanému dvojitému započítaniu.

84 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na desiatu otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby boli bezodplatné kvóty pridelené prevádzkovateľovi na to, aby teplo zohľadnené v rámci podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva bolo spotrebované v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla.

O jedenástej a dvanástej otázke

85 Vzhľadom na odpoveď na šiestu a desiatu otázku nie je potrebné odpovedať na jedenástu a dvanástu otázku.

O siedmej otázke

86 Svojou siedmou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či pri žiadosti o bezodplatné pridelenie emisných kvót je zlučiteľné s prílohou IV rozhodnutia 2011/278, ak sa neuvedú údaje týkajúce sa všetkých emisií skleníkových plynov súvisiacich s výrobou tepla vyvážaného do súkromných domácností, ako to urobila Agentúra na ochranu životného prostredia.

87 Na úvod treba uviesť, že siedma prejudiciálna otázka rovnako ako šiesta otázka patrí do skutkového kontextu, aký bol opísaný v bodoch 57 a 58 tohto rozsudku.

88 Okrem toho článok 7 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 stanovuje povinnosť členských štátov získavať v prípade zariadení oprávnených na bezodplatné prideľovanie emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87 „všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV“ tohto rozhodnutia. Medzi tieto parametre patria najmä „vyvezené merateľné teplo“ a „celkové emisie skleníkových plynov“. Podľa článku 7 ods. 9 rozhodnutia 2011/278 sú tieto údaje sprístupnené Komisii na požiadanie.

89 V tomto kontexte sa vnútroštátny súd svojou siedmou otázkou v podstate pýta, či sa článok 7 a príloha IV tohto rozhodnutia majú vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňujú, aby pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, nezohľadnil všetky emisie súvisiace s výrobou tepla, ktoré sa prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla vyváža do súkromných domácností, a to s cieľom zabrániť dvojitému započítaniu.

90 Pri získavaní týchto údajov sú členské štáty v súlade s článkom 7 ods. 7 rozhodnutia 2011/278 povinné zabezpečiť, aby „medzi podzariadeniami neexistovalo prekrývanie ani dvojité započítanie“. Z toho vyplýva, že v prípade dvojitého započítania emisií sú príslušné orgány oprávnené požadovať, aby údaje, ktoré im prevádzkovatelia oznámili, boli opravené.

91 Príloha IV rozhodnutia 2011/278 nebráni tomuto pravidlu. Táto príloha totiž obsahuje iba zoznam, ktorý podrobne upravuje minimálny rozsah informácií, ktoré dotknutí prevádzkovatelia oznamujú členským štátom v súlade s článkom 7 tohto rozhodnutia.

92 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na siedmu otázku odpovedať tak, že článok 7 a príloha IV rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňujú, aby pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, nezohľadnil všetky emisie súvisiace s výrobou tepla, ktoré sa prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla vyváža do súkromných domácností, a to s cieľom zabrániť dvojitému započítaniu.

O ôsmej otázke

93 Svojou ôsmou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa článok 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, ako aj článok 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú neprideliť dodatočné bezodplatné kvóty na emisie pochádzajúce z fosílnych palív, ktoré prekračujú kvóty pridelené na teplo vyvezené do súkromných domácností.

94 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že ôsma prejudiciálna otázka sa týka situácie podniku, a to spoločnosti SSAB EMEA, ktorý dodáva teplo do sústavy diaľkového vykurovania, ktorá slúži fyzickým osobám. Toto teplo sa vyrába spaľovaním odpadových plynov vypúšťaných pri výrobe horúceho kovu.

95 V prípade vyvezeného tepla Agentúra na ochranu životného prostredia uplatnila referenčný štandard tepla na účely stanovenia množstva kvót, ktoré majú byť bezodplatne pridelené. Nepridelila kvóty nad rámec toho, čo umožňuje tento referenčný štandard, pretože sa domnieva, že emisie, ktoré prekračujú úroveň stanovenú referenčným štandardom paliva, sú v prípade odpadových plynov pripísané výrobcom týchto plynov. Referenčný štandard pre horúci kov zohľadňoval tieto emisie.

96 S ohľadom na predchádzajúce úvahy, ako aj s ohľadom na bod 76 tohto rozsudku sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, ako aj článok 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby neboli pridelené dodatočné bezodplatné kvóty na emisie súvisiace s výrobou merateľného tepla spaľovaním odpadových plynov, ktoré vyprodukovalo zariadenie s referenčným štandardom pre horúci kov, v rozsahu, v akom je množstvo kvót, ktoré bolo stanovené na základe referenčného štandardu tepla, nižšie ako stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou tohto tepla.

97 Treba uviesť, že Súdny dvor už konštatoval, že z odôvodnenia 32 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že Komisia podľa článku 10a ods. 1 tretieho pododseku smernice 2003/87 zohľadnila emisie, ktoré súvisia s účinným získavaním energie z odpadových plynov. Komisia na tento účel upravila niektoré referenčné produkty, ako sú najmä koks, tekuté surové železo a spekaná ruda. Chce tak podnecovať podniky k tomu, aby opätovne použili alebo predali odpadové plyny vyprodukované pri výrobe týchto produktov. Okrem toho z toho istého odôvodnenia vyplýva, jednak že ich revalorizácia v inom postupe priemyselným zariadením v zásade zakladá právo na bezodplatné pridelenie dodatočných kvót na základe referenčného štandardu tepla alebo paliva a jednak že predaj takýchto plynov umožňuje ich výrobcom ušetriť kvóty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 73).

98 V súlade s týmito úvahami podľa článku 3 písm. c) druhej zarážky a článku 10 ods. 2 písm. b) rozhodnutia 2011/278 spaľovanie odpadových plynov na účely zásobovania sústavy diaľkového vykurovania umožňuje bezodplatné pridelenie kvót na základe referenčného štandardu tepla.

99 Zákaz dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót nebráni tomuto pravidlu.

100 Zatiaľ čo referenčný štandard pre horúci kov zohľadňuje spaľovanie odpadových plynov v určitom rozsahu, emisie vyprodukované ich skutočným spaľovaním v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla totiž nemožno v zásade pripísať historickej činnosti podzariadenia spojeného s referenčným štandardom pre horúci kov. Ako vyplýva z definície nachádzajúcej sa v článku 3 písm. b) rozhodnutia 2011/278, podzariadenie spojené s referenčným produktom zahrnuje iba „vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie súvisiace s výrobou produktu, pre ktorý je stanovený referenčný produkt v prílohe I [tohto rozhodnutia]“. Takým nie je prípad emisií súvisiacich so spaľovaním odpadových plynov v zariadení kvalifikovanom ako podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla v zmysle článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278.

101 Na rozdiel od získavania tepla, ktoré bolo vyrobené v podzariadení spojenom s referenčným štandardom paliva, spaľovanie odpadových plynov podzariadením spojeným s referenčným štandardom tepla tak predstavuje proces, ktorý je odlišný od výroby produktu, v rámci ktorej boli vyprodukované tieto plyny.

102 Tento výklad článku 3 písm. c) druhej zarážky a článku 10 ods. 2 písm. b) rozhodnutia 2011/278 zodpovedá cieľu článku 10a ods. 1 smernice 2003/87, ktorým je podporovať znižovanie emisií skleníkových plynov zlepšovaním energetickej účinnosti využívaním účinnejších techniky, medzi ktoré patrí najmä najúplnejšie získavanie energie z odpadových plynov.

103 Pokiaľ ide o uplatnenie článku 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278, treba uviesť, že pokiaľ je zákaz dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót dodržaný, podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla môže získať dodatočné kvóty, ak boli splnené podmienky na uplatnenie tohto ustanovenia.

104 Písomné pripomienky, ktoré v rámci prejednávanej veci predložila nemecká vláda, ako aj vysvetlenia Agentúry na ochranu životného prostredia, tak ako boli uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, preto naznačujú, že referenčný štandard pre horúci kov zahrnuje emisie vyprodukované spaľovaním odpadových plynov v rozsahu, v akom tieto emisie prekračujú emisie vyplývajúce zo spaľovania zemného plynu.

105 V tejto súvislosti z dokumentu, nazvaného „Guidance Document nº 8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012, Waste gases and process emissions sub-installation“, ktorý bol uverejnený na internetovej stránke Komisie, vyplýva, že v prípade odpadových plynov vyprodukovaných v rámci podzariadenia spojeného s referenčným štandardom pre produkt tento referenčný štandard zahrnuje pridelenie kvót na emisie súvisiace s výrobou odpadových plynov a ich bezpečnostným spaľovaním. Podľa toho istého dokumentu sa na účely pridelenia kvót na emisie súvisiace s výrobou odpadových plynov zohľadňujú emisie, ktoré prekračujú emisie vyprodukované pri spaľovaní zemného plynu.

106 V rozsahu, v akom referenčný štandard pre horúci kov skutočne zohľadňuje emisie súvisiace s výrobou odpadových plynov, je v prejednávanom prípade v rozpore so zákazom dvojitého započítania emisií a dvojitého pridelenia kvót, ak sa na základe článku 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 pridelia dodatočné kvóty na merateľné teplo vyvezené do súkromných domácností z dôvodu, že množstvo kvót, ktoré bolo stanovené na základe referenčného štandardu tepla, je nižšie ako stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou tohto tepla.

107 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na ôsmu otázku odpovedať tak, že článok 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, ako aj článok 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú neprideliť dodatočné bezodplatné kvóty na emisie súvisiace s výrobou merateľného tepla spaľovaním odpadových plynov, ktoré vyprodukovalo zariadenie s referenčným štandardom pre horúci kov, v rozsahu, v akom je množstvo kvót, ktoré bolo stanovené na základe referenčného štandardu tepla, nižšie ako stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou tohto tepla.

O deviatej otázke

108 Na úvod treba uviesť, že deviata prejudiciálna otázka rovnako ako ôsma otázka patrí do skutkového kontextu, aký bol opísaný v bodoch 94 a 95 tohto rozsudku.

109 Okrem toho v bode 88 tohto rozsudku bolo konštatované, že článok 7 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 stanovuje povinnosť členských štátov získavať v prípade zariadení oprávnených na bezodplatné prideľovanie emisných kvót podľa článku 10a smernice 2003/87 „všetky príslušné informácie a údaje týkajúce sa každého parametra uvedeného v prílohe IV“ tohto rozhodnutia. Medzi tieto parametre patria najmä „vyvezené merateľné teplo“ a „celkové emisie skleníkových plynov“. Podľa článku 7 ods. 9 rozhodnutia 2011/278 sú tieto údaje sprístupnené Komisii na požiadanie.

110 Svojou deviatou otázkou sa tak vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 7 a príloha IV tohto rozhodnutia majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, upravil číselné údaje, ktoré získal, tak aby emisie skleníkových plynov pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla boli rovnocenné s emisiami pochádzajúcimi zo spaľovania zemného plynu.

111 Ako bolo konštatované v bode 90 tohto rozsudku pri získavaní údajov, ktorých sa týka článok 7 a príloha IV rozhodnutia 2011/278, sú členské štáty v súlade s článkom 7 ods. 7 rozhodnutia 2011/278 povinné zabezpečiť, aby „medzi podzariadeniami neexistovalo prekrývanie ani dvojité započítanie“. Z toho vyplýva, že v prípade dvojitého započítania emisií sú príslušné orgány oprávnené požadovať, aby údaje, ktoré im prevádzkovatelia oznámili, boli opravené.

112 V tejto súvislosti bolo v bode 105 tohto rozsudku konštatované, že z dokumentu, nazvaného „Guidance Document n° 8 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012, Waste gases and process emissions sub-installation“, vyplýva, že v prípade odpadových plynov vyprodukovaných v rámci podzariadenia spojeného s referenčným štandardom pre produkt tento referenčný štandard zahrnuje najmä pridelenie kvót na emisie súvisiace s výrobou odpadových plynov a že na účely prideľovania kvót na tieto emisie sa zohľadňujú emisie, ktoré prekračujú emisie vyprodukované pri spaľovaní zemného plynu.

113 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na deviatu otázku odpovedať tak, že článok 7 a príloha IV rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, upravil číselné údaje, ktoré získal, tak aby emisie skleníkových plynov pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla boli rovnocenné s emisiami pochádzajúcimi zo spaľovania zemného plynu, v rozsahu, v akom referenčný štandard pre produkt zohľadňuje emisie súvisiace s produkciou odpadových plynov.

O štrnástej až šestnástej otázke

114 Svojou štrnástou až šestnástou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 má vykladať v tom zmysle, že pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ zahrnuje činnosť spočívajúcu vo vývoze merateľného tepla pochádzajúceho zo zariadenia, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s kvótami, do parnej sústavy.

115 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že tieto otázky sa týkajú prípadu kogeneračného zariadenia, ktoré zásobuje distribučnú parnú sústavu. Traja spotrebitelia, medzi ktorými je rafinéria, ktorá spotrebuje približne 90 % pary, ktorú sústava distribuuje, sú napojení na túto sústavu. Agentúra na ochranu životného prostredia sa domnieva, že táto sústava je v skutočnosti neoddeliteľnou súčasťou rafinérie a nemožno ju považovať za distribútora tepla. Táto agentúra preto na základe článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 odmietla prideliť kogeneračnému zariadeniu kvóty.

116 V tejto súvislosti bolo v bode 64 toho rozsudku uvedené, že článok 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 vymedzuje podzariadenia spojené s referenčným štandardom tepla ako vstupy, výstupy a zodpovedajúce emisie, ktoré nepatria do rámca podzariadenia spojeného s referenčným produktom a súvisia s produkciou merateľného tepla alebo dovozom merateľného tepla zo zariadenia alebo z iného subjektu patriaceho do rámca systému Únie. Toto teplo musí byť najmä spotrebované na výrobu produktov alebo vyvezené do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie okrem vývozu na výrobu elektrickej energie.

117 Z tejto definície vyplýva, že zariadenie vyvážajúce teplo, ktoré produkuje, môže získať kvóty na toto teplo len v prípade, ak ho vyváža „do zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“. Naproti tomu nemôže žiadať o pridelenie kvót na toto teplo, pokiaľ ho prepravuje do iného zariadenia, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s kvótami.

118 Z toho vyplýva, že distribútora tepla, ktorý nespotrebuje teplo, ktoré dováža, ale dodáva ho do iných zariadení alebo subjektov bez ohľadu na to, či sa na ne vzťahuje systém obchodovania s kvótami, treba považovať za „zariadenie alebo iný subjekt, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“ v zmysle článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278.

119 Pokiaľ však distribučná sústava skutočne tvorí neoddeliteľnú súčasť zariadenia v zmysle článku 3 písm. e) smernice 2003/87, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s kvótami, túto sústavu nemožno považovať za „zariadenie alebo iný subjekt, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“ v zmysle článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278. Ak teda výrobca tepla prepraví do takejto sústavy teplo, dodá ho zariadeniu, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s kvótami.

120 To isté platí v prípade, ak existuje zmluva o dodávke tepla medzi výrobcom a spotrebiteľom tohto tepla, pretože v takom prípade nie je toto teplo dodané „zariadeniu alebo inému subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“.

121 S ohľadom na predchádzajúciche úvahy vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť skutočnosti, o ktoré ide v spore vo veci samej, aby určil, či predmetné kogeneračné zariadenie vyváža teplo do „zariadenia alebo iného subjektu, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“ v zmysle článku 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278. Okolnosti uvedené v rámci pätnástej otázky sú v tejto súvislosti irelevantné.

122 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na štrnástu až šestnástu otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ zahrnuje činnosť spočívajúcu vo vývoze merateľného tepla pochádzajúceho zo zariadenia, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s kvótami, do parnej sústavy v prípade, že túto sústavu možno považovať za „zariadenie alebo iný subjekt, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“.

O trovách

123 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. **Preskúmanie prvej, druhej a trinástej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 15 ods. 3 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii.**

2. **Preskúmanie piatej otázky neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť prílohy I rozhodnutia 2011/278.**

3. **Článok 4 a príloha II rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, sú neplatné.**

4. **Účinky vyhlásenia neplatnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448 sú časovo obmedzené na jednej strane tak, že toto vyhlásenie má účinky až po uplynutí obdobia desiatich mesiacov odo dňa vyhlásenia rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), s cieľom umožniť Európskej komisii prijať nevyhnutné opatrenia, a na druhej strane tak, že opatrenia prijaté do konca tohto obdobia na základe ustanovení vyhlásených za neplatné nemôžu byť spochybnené.**

5. **Článok 10a smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, a článok 10 ods. 1 až 3 a 8 rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že s cieľom zabrániť dvojitému prideleniu umožňujú neprideliť emisné kvóty skleníkových plynov podzariadeniu spojenému s referenčným štandardom tepla, pokiaľ toto podzariadenie vyváža do súkromných domácností teplo, ktoré získalo z podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva.**

6. **Článok 10 ods. 8 rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby boli bezodplatné emisné kvóty skleníkových plynov pridelené prevádzkovateľovi na to, aby teplo zohľadnené v rámci podzariadenia spojeného s referenčným štandardom paliva bolo spotrebované v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla.**

7. **Článok 7 a príloha IV rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňujú, aby pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, nezohľadnil všetky emisie súvisiace s výrobou tepla, ktoré sa prostredníctvom podzariadenia spojeného s referenčným štandardom tepla vyváža do súkromných domácností, a to s cieľom zabrániť dvojitému započítaniu.**

8. **Článok 10a ods. 1 a 4 smernice 2003/87, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/29, ako aj článok 10 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že umožňujú neprideliť dodatočné bezodplatné emisné kvóty skleníkových plynov na emisie súvisiace s výrobou merateľného tepla spaľovaním odpadových plynov, ktoré vyprodukovalo zariadenie s referenčným štandardom pre horúci kov, v rozsahu, v akom je množstvo emisných kvót skleníkových plynov, ktoré bolo stanovené na základe referenčného štandardu tepla, nižšie ako stredná hodnota historických emisií súvisiacich s výrobou tohto tepla.**

9. **Článok 7 a príloha IV rozhodnutia 2011/278 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát pri získavaní údajov, ktorých sa týkajú tieto ustanovenia, upravil číselné údaje, ktoré získal, tak aby emisie skleníkových plynov pochádzajúce zo spaľovania odpadových plynov v podzariadení spojenom s referenčným štandardom tepla boli rovnocenné s emisiami pochádzajúcimi zo spaľovania zemného plynu, v rozsahu, v akom referenčný štandard pre produkt zohľadňuje emisie súvisiace s produkciou odpadových plynov.**

10. **Článok 3 písm. c) rozhodnutia 2011/278 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „podzariadenie spojené s referenčným štandardom tepla“ zahrnuje činnosť spočívajúcu vo vývoze merateľného tepla pochádzajúceho zo zariadenia, na ktoré sa vzťahuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov, do parnej sústavy v prípade, že túto sústavu možno považovať za „zariadenie alebo iný subjekt, ktorý nepatrí do rámca systému Únie“.**

Podpisy